

Næringsbrug, ikke bør kunne erhverve Adkomst til nogen Næring, som medfører de med et omreisende Liv forbundne Fristelser, maa man anse stemmende med Sagens Natur, og man har saaledes kunnet tiltræde den af Kommissionen foreslaaede Indskrænkning i den Magistraten og paa Landet Amtmanden ved bemeldte Lovs § 9 tillagte Bevillingsmyndighed, dog saaledes at Næringsdriften ikke udelukkende indskrænkes til den Paagældendes Bopæl.

Til § 4.

Man har troet at burde tiltræde Kommissionens Forslag om Ophævelsen af den Nedsættelse i Kjendelsen for Landhaandværkere, der efter Loven af 29de December 1857 § 13 indtræder, naar vedkommende Haandværker nedsætter sig over en Mil fra nærmeste Kjøbstad, idet det maa erkjendes, at Indrømmelsen af en saadan Formindstelse i Kjendelsens Beløb er saameget mindre begrundet, som den større Afstand fra Kjøbstaden som oftest vil give de Næringsdrivende Udfigt til forøget Afsetning.

Til § 5.

Kommissionen har bemærket, at § 16 i Loven af 29de December 1857 har vist sig særdeles uheldig for Kjøbstæderne, idet den derved aabnede lette Udgang til Erhverv forleder unge Menneſter, der kun i en kort Læretid og følger paa en meget ufuldkommen Maade have sat sig ind i deres Fag, til at hengive sig til et løst Liv, der fremavler Lediggang og Usædelighed, eller til ubesindigt at indlade sig i Wgteskab i Haab om, at de med en Gustrus Hjælp kunne selvstændig ernære sig paa den Maade, som § 16 tillader, medens Erfaringen har lært, at Flertallet af disse unge, uerfarne og i deres Fag udnyttede Menneſter efter kort Tids Forløb falde fattigvæsenet til Byrde, hvorved de i Reglen have forspildt deres Fremtid. For at forebygge disse Følger af den nugældende Regel er der i Paragraphens første Stykke overensstemmende med Kommissionens Forslag optaget en Bestemmelse, hvorefter den ommeldte Udgang til Erhverv itkun skal staae aaben for dem, som have opnaaet Fuldmyndighedsalder. Man har imidlertid anset det fornødent, at der sikres de Personer, der uden at have opnaaet Fuldmyn-

dighedsalderen alt have paabegyndt et Erhverv, der falder ind under Bestemmelserne i § 16, Udgang til at fortsætte saadant Erhverv, hvorom derfor nærmere Regler ere optagne i Paragraphens 2det Stykke.

Til § 6.

Kommissionen har henstillet, at Ordet „fremmede“ i § 38, 2det Stykke og § 39 1ste Stykke rettes til „udenrigske“. En saadan Forandring skjønner man imidlertid ikke kan være fornøden, da det nævnte Udtryk navnlig efter den Sammenhæng, hvori det er brugt, ikke let kan antages at ville foranledige nogen Misforstaaelse.

Kommissionen har derhos indstillet, at der fra de Gjenstande, med Hensyn til hvilke der er tillagt Skippere, der ankomme fra udenrigske Steder, den i nysnævnte Paragrapher omhandlede Handelsberettigelse, undtages Tømmer, Trælast og Stenkul. En saadan Forandring i de gjældende Bestemmelser har man ikke troet vilde være tilraadelig, i hvilken Henseende man skal bemærke, at Skippersnes Handelsberettigelse i det Væsentlige er forbleven uberørt af Næringsloven af 29de December 1857, der navnlig med Hensyn til Indførelsen og Forhandlingen af de heromhandlede Varer har fulgt den langt ældre Bestemmelse i Forordningen af 4de August 1742 § 8. Paa den anden Side har man dog maattet erkjende, at Skippere efter den dem nu tilkommende Salgsret ere usforholdsmæssig hældigt stillede overfor de Handlende paa Salgsstedet, idet hine drage Nytte af de paa dette værende Afsetningsforhold uden at deltage i de kommunale Byrder, af hvis Udelse disse Forhold for en Del ere betingede. Dette Misforhold fremtræder navnlig stærkt i de Tilfælde, hvor det er Udenrigske, som drage Fordel af de paa Salgsstedet stedfindende Afsetningsforhold, og man har derfor fundet, at der er Anledning til med Hensyn til Varer, som af Skippere indføres fra fremmede Steder, at aabne en Mulighed for, at vedkommende kommunale Bestyrelser i Kjøbstæderne og de Handelspladse, hvor saadant Salg kan finde Sted, kunne begrænse Salgsretten saaledes, at Sælgerne blive stillede under mere lige Vilkaar med de Handlende paa Afsetningsstedet, hvilket man har troet rettest vilde kunne ske ved at give de nævnte kommunale Bestyrelser Bemyndigelse